

Працівники дитсадка

Бесіди. Розмови з дітьми

• Інформація для вихователів «Чарівні предмети вихователя».

За вікном лежить сніг. Веселощі і сюрпризи не покидають дітвора. Для них кожен день — свято. Чи не найбільше, що єднає нас, педагогів, із дитинством і ніколи не минає, хоч як далеко ми не відійшли від його золотої пори, — це непереборне бажання отримувати подарунки. Інколи достатньо дрібнички — однієї квітки, листівки, книжечки — чого іще? — щоб поліпшився настрій. Діти люблять сюрпризи. А які сюрпризи лежать у чарівній скриньці вихователя?

1. М'який м'ячик. Його можна зробити власноруч зі зв'язаної гачком «шубки», яка набита вовною. У м'ячика може бути багато найрізноманітніших функцій: при опитуванні дітей відповідає той, кому кинули м'яча; у змаганні той, у кого в руках під час естафети залишився м'яч, вибуває. На відміну від гумового м'яча, м'який м'ячик «добріший», він не може вдарити по-справжньому — лише позначає удар, і можна не боятися, що він сильно вдарить.

2. Диктофон може надати неоціненні послуги під час проведення занять із розвитку мовлення. Можна запропонувати дітям записати казки і оповідання, які вони складають, а потім дати прослухати. Ще до прослуховування ви побачите, що диктофон дисциплінує дітей і пробуджує в них відповідальність й активність. Запропонуйте дітям старшого віку пограти у гру, нібито вони у студії записують радіопередачу. А теми для ігор найрізноманітніші: «Де можна побачити Діда Мороза?», «Чи є на світі чарівники?», «Моя добра справа сьогодні».

Радіодиспут — справа серйозна. Тут необхідна особлива дисципліна і злагожденість. Для цього слід виробити правила: не галасувати, коли йде запис; висловлюватися чітко і коротко; диктофон передавати по колу, не витрачаючи «ефірного» часу; бути самостійним у судженнях. Щоправда, диктофоном як будь-яким технічним засобом не можна зловживати, щоб не зник інтерес, він має з'являтися в особливо важливих випадках. Дієвою буде робота в парях: одна дитина бере інтерв'ю, а друга — відповідає.

Наступне завдання буде цікавим для дітей другої молодшої групи. Воно допоможе вдосконалити навичку формування усного мов-

лення. Ведучий радіоефіру розташовується за ширмою. За ним на столі розкладені картинки або муляжі фруктів та овочів. Ведучий обирає один із предметів і описує його, не називаючи сам предмет. Ширму прибирають і слухачам пропонують вгадати, про який предмет йшлося.

На батьківських зборах ви можете прослухати запис (це буде наочною ілюстрацією роботи із дітьми), разом із батьками слід визначити, хто саме зараз біля мікрофона. Добре, якщо вихователь зміг зробити художню обробку готового продукту: наповнити його музичними заставками, зробити запис з оголошенням того, хто зараз біля мікрофона. Це справжня колективна творча справа вихователя із дітьми, поєднання спільних зусиль педагога й дитини для досягнення результатів, і вона дуже захоплює.

3. Свічка. Вона може знадобитися в різних педагогічних ситуаціях. Свічка може бути без аромату, з певним ароматом, але треба точно знати, що на аромати у дітей немає алергії. Запалена свічка допоможе встановити тишу, налаштувати дітей на таємничий лад. Це вона стане у пригоді, коли виникне бажання побачити старі предмети по-новому. Спробуйте, наприклад, розглянути звичну для вас картину при світлі свічки. Освітлення, що падає від свічки, змінює образи на картині. Запитайте у дітей: що, на їх погляд, змінилося, у картині. Чого вони раніше не помічали? Свічку за потреби можна замінити ліхтариком, але обов'язково чарівним. Використайте ще одну і досить важливу властивість свічки — здатність «проявлятися». Намалюйте на аркуші паперу будь-який пейзаж, предмет і назвіть дітям загадку про нього. Завдяки губці, яку ви змочите у воді і фарбі, цей предмет за умови правильної відповіді дітей обов'язково з'явиться на аркуші.

4. Картинка з пташкою. Пташка виготовляється із картону. Всі частини тіла: хвостик, дзьоб, крила, лапки — рухомі. Вони з'єднуються на зворотному боці моделі пташки за допомогою нитки. Така модель допоможе під час навчання дітей первинного фонематичного аналізу слова. Голівка із дзьобом — перший звук у слові, хвостик — останній, крильця — всі решта звуків із середини.

Назвіть дитині звук (фонему), яку вона буде відшукувати у слові. Наприклад, звук [н]. Промовляйте слова: небо, книга, осінь. Якщо дитина правильно визначила місце звука у слові, рухаються відповідні частини тіла птаха.

5. Різнокольорова газова хустинака. Вона допоможе розповідати казки або слухати музику. Вихователь може накинути її на плечі і вмиг перетворитися на казкарку, її поява означає, що необхідно заспокоїтися і зосередитися. Коли слухання закінчиться, можна запитати, якого кольору була сьогоднішня казка чи мелодія. Хус-

тинкою можна накрити предмет, після того, як її знімуть, з'явиться щось чарівне, казкове.

6. Чарівна торбинка. У ній можуть бути предмети, які дитина витягує навпомацки, не дивлячись, називає предмет.

7. Чарівний телескоп. Його можна зробити із кольорового паперу завдовжки 15 см, згорнутого у трубку і склеєного. Пропонуємо пограти у гру «Око–шпигун». Дитина відшукує конкретний колір у кімнаті. Якого кольору твій телескоп? Такий колір і шукатиме дитина.

8. Чарівна паличка. Її використання налаштує дітей на таємничість, зосередженість. Треба вміло обіграти це. Наприклад, діти стоять у колі. Чарівна паличка знає всі правильні відповіді на запитання. При доторканні паличкою до плечей дитини назвати: будь-кого зі своїх родичів з тим самим ім'ям, як у тебе; як звати котика (собаку, пташку), який живе у тебе вдома; ким ти є для мами; що можна робити лише двома руками. При правильній відповіді вихователь висипає на дитину конфетти, дякує за відповідь.

9. Чарівна скринька. Вона відкривається лише тоді, коли діти відгадують загадку, із неї вилітають гелеві кульки (подарунок від казкового героя за виконання завдання); коли вона відкривається, на її кришці видно люстерко — діти мають подивитися в нього і описати зображення.

10. Телевізор. Хто з нас не мріяв бодай на кілька хвилин з'явитися на екрані телевізора? Такий шанс дайте кожній дитині. Для виконання цього завдання може підійти телевізор, який вже не працює. «Начиння» вийміть, залиште лише корпус і розігруйте виставу. Якщо немає можливості скористатися телевізором, що вийшов з ладу, його можна виготовити власноруч. З картону виріжте форму телевізора, відповідно розмалюйте його, зазначте місце кнопок, екрана.

Для інсценування підійде будь-який серіал або програма, наприклад, «Погода» чи дитяча казка. Як варіант вихователь пропонує дитині сюжетні картки (погода, явища живої природи), предметні картки з назвами овочів, фруктів, меблів, птахів тощо, навколишнього природного середовища. Дитина вибирає ту картинку, яка їй до вподоби, виставляє певний слайд. Вихователь повідомляє про те, що телевізор зламався — зображення є, а слова чути нечітко, просить дитину за слайдами розповісти, що на них зображено, які події відбуваються.

Важливо пам'ятати, що заняття не можна перевантажувати різними прийомами і методами, оскільки це призводить до швидкої втоми дітей. Використання творчих методів і прийомів повинне мати міру, чітку організацію, ретельну підготовку вихователя.

• **Бесіда «Професії дитячого садка».**

Щодня вихователька привертає увагу дітей до своєї праці: привітно зустрічає їх, вітається, робить ранкову гімнастику, поливає квіти; на заняттях читає книги, показує в них малюнки, малює, ліпить; на прогулянці — грається. Вона робить це, щоб дітям було добре і весело в дитячому садку. Вихователі добрі, люблять дітей: втішають тих, хто плаче, пустунів вчать добре поводитись, дбають про дітей. Вихователька щодня турбується про дітей, розповідає казки, вчить вірші, вчить малят правильно виконувати вправи на заняттях з фізкультури, грає в різні веселі ігри, вчить дітей бути уважними, спостережливими, доброзичливими.

Крім вихователів, в дитячому садку працюють няні, помічники вихователя, пралі, кухарі, музкерівники, завгосп, медсестра, двірники, сторожі. Всім у дитячому садку керує завідувач.

Няня, помічник вихователя стелить ліжка, мие підлогу, витирає пил з вікон і ліжок, провітрює спальню, роздає дітям їжу, мие посуд, допомагає дітям вдягатись на прогулянку, допомагає вихователям на заняттях. Ми всі повинні берегти те, що вона зробила: не смітити, не забувати, заходячи до приміщення, витирати взуття, після гри прибирати іграшки на місце.

Кухар своєчасно готує їжу, щоб діти не були голодними. Він варить суп, кашу, борщ, смажить котлети, старається, щоб все було смачне, щоб діти були бадьорі, здорові, міцні, не хворіли, швидко росли. Кухареві приємно, коли діти все з'їдають.

Пралі перуть постіль, рушники, штори, скатертини, прасують їх. У цьому їм допомагають пральна машина-автомат, праска, прес, на якому прасують постільну білизну.

Медична сестра піклується про здоров'я дітей у дитсадку. Коли в якоїсь дитини заболить живіт чи горло, медсестра оглядає її, міряє температуру. Якщо дитина захворіє, медсестра повідомляє мамі, і вона забирає дитину додому. Якщо в когось порізаний палець або розбите коліно, медсестра помастить зеленкою або йодом, прикладе ватку з ліками, забинтує, накладе пов'язку. Також медсестра вимірює зріст дітей та важить їх.

Завідуюча піклується про дітей, закупає обладнання, іграшки, виписує продукти; приймає дітей до дитячого садка, відвідує заняття в групах, допомагає в організації роботи працівникам дитсадка.

(Ознайомити дітей з роботою завідуючої дитячим садком, її кабінетом).

• Рухлива гра «Кольорові прапорці».

Мета: розвивати фізичні якості дітей, закріпити знання кольорів. Розвивати спритність і уважність. Залучати дітей до колективної рухливої гри.

Обладнання: невеличкі прапорці різних кольорів; обручі або аркуші картону.

Хід гри

Діти шикуються в коло. Осторонь від них розкладають на підлозі обручі або картонні листки (їх кількість дорівнює кількості гравців). Вихователь дає кожному з дітей по прапорцю. За сигналом (звучить музика) діти починають швидко передавати свої прапорці по колу. За 1–1,5 хвилини музика змовкає. У цей час діти мають якомога швидше зайняти місце в обручі чи стати на картон такого забарвлення, колір якого співпадає з тим прапорцем, що на дану мить опинився в руках дитини.

Правило: в один обруч або на один лист картону може стати тільки один гравець.

• Рухлива гра «Ми — веселі дошкільнята».

На відстані 2–3 м від країв майданчика вповперек креслять дві паралельні лінії. За однією лінією стоять діти. Між лініями — ведучий. Вихователь голосно говорить: «Три–чотири!» діти хором відповідають:

Ми — веселі дошкільнята,
Любим бігати й гуляти.
Ану, спробуй нас впіймати!

Промовляючи останні слова, діти перебігають на протилежний бік і назад. Ведучий намагається доторкнутися до тих, хто пробігає, рукою. «Поквачені» діти на одне перебігання вибувають із гри. Після 2–3 повторень призначають нового ведучого, Гру повторюють 7–8 разів.

• Пальчикова гра «Пора йти в дитсадок».

Цей ось пальчик спочивав,
Цей ось пальчик задрімав,
Цей ось пальчик в ліжку ліг,
Цей ось пальчик раптом плиг.
— Тихше, пальчик, не стрибай,